

ligvis uenige om, hvorvidt vi skulle være gået med i krigen, men vi kan næppe være uenige om, at verden kun er blevet et bedre sted at leve i, efter at Saddam Hussein er blevet sat fra bestillingen. Ikke mindst den irakiske befolkning kan glæde sig over efter næsten 30 års undertrykkelse, at der nu ser ud til at komme bedre tider.

Kl. 13.05

Iraksagen har givet nogle skår i samarbejdet i FN, men de skal nok heles, og de er ved at blive det. Verdenssamfundet må stå sammen og vise irakerne, at vi er på Iraks side. Det er derfor også godt, at FN's sikkerhedsresolution 1511 nu giver et klart FN-mandat til den multinationale sikringsstyrke.

Vi vil med stor interesse deltage i den efterfølgende debat om humanitær intervention, når Dansk Institut for Internationale Studier får belyst dette emne nærmere, sådan som der er lagt op til i vedtagelsen. Jeg synes også, at jeg vil rose Det Radikale Venstre for at bringe dette tema op i debatten og i øvrigt have en konstruktiv tilgang til en diskussion af dette meget væsentlige emne.

Det Konservative Folkeparti kan selvsagt støtte forslaget til vedtagelse, som vi er medforslagsstillere på.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg skal blot sige, at jeg er fuldstændig enig med De Konservatives ordfører i, at det er vigtigt, at grundlaget er i orden, når man iværksætter militære aktioner. Sådan måtte jeg forstå indlægget fra ordføreren. Men på et tidspunkt sagde fru Gitte Seeberg, at man selvfølgelig kan have forskellige synspunkter om, hvornår nok er nok.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål, som jeg har spurgt udenrigsministeren om, men ikke fået noget svar på, om resolution 1441, som et enigt Sikkerhedsråd står bag, fra november sidste år. Et stort flertal af de lande, som stemte for den resolution, lagde afgørende vægt på, at der ikke var nogen automatisk beføjelse til magtanvendelse i resolutionen. Jeg vil bare høre, når nu det er et enigt Sikkerhedsråd, når nu Sikkerhedsrådet har vedtaget sådan en resolution, er det så ikke også Sikkerhedsrådet, der skal afgøre, hvornår nok er nok, eller er det sådan, at få lande har det privilegium at afgøre, at nok er nok?

Det, der jo er problemet, er, at hvis det kun er få lande, der afgør det, så er det ikke forankret i folkeretten, og så er der altså ikke noget FN-

mandat bag. Jeg skal bare høre, om fru Gitte Seeberg kan bekræfte, at der var et stort antal lande, der specifikt udtrykte, at resolution 1441 ikke var automatik til magtanvendelse.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det er rigtigt nok, at vi har forskellige synspunkter i sagen, og det er jo også fremgået klart af debatten. Jeg må sige, at Det Konservative Folkeparti er enig, heldigvis, med regeringen i, at på det tidspunkt, hvor vi fra dansk side havde truffet beslutningen, var det nok, og da var tidspunktet efter vores opfattelse kommet til at træffe beslutningen. Som jeg også sagde i mit ordførerindlæg, er den beslutning juridisk forankret i FN, og det er det, der har været det afgørende for os.

Jeg mener faktisk, at det var rigtigt at gøre det på det tidspunkt. Jeg tror ikke – og der deler jeg de synspunkter, Venstres ordfører var fremme med før – at det havde forandret noget at vente 1, 2 eller 3 måneder. Jeg tror, at det havde trukket tiden ud, og jeg tror ikke, at der var kommet noget ud af det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare bede fru Gitte Seeberg bekræfte, at den tekst, der er fremlagt her til vedtagelse, overhovedet intet ændrer i regeringens politik, hverken hvad angår fremtiden, eller hvad angår fortiden. Det er simpelt hen bare en konstatering af, hvordan regeringen mener tingene har været, hvordan de skal være, og hvordan de vil være fremover.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil bare spørge endnu en gang og så kun holde mig til det spørgsmål: Er det ikke rigtigt, at et stort flertal af lande i FN's Sikkerhedsråd i forbindelse med vedtagelsen af 1441 fra november sidste år klart lagde til grund, at der ikke var en automatik i forhold til magtanvendelse på baggrund af 1441? Er fru Gitte Seeberg bekendt med, at et stort flertal af landene i FN's Sikkerhedsråd havde den holdning, og at ingen mod-sagde den? Tværtimod er der forskellige forlydender om, at de fem permanente medlemmer bekræftede, at sådan forholdt det sig. Jeg vil bare høre, om fru Gitte Seeberg kan bekræfte det her.